

توسعه و توسعه در بدنه عالی است	نویسه که وجود بریل در ذرات کارکن
توانایی معیشت عقل کار کرد	بگذرد هم معیشت ساده کارکن
منازل بسیار خوشی تازه مر شود	صاحبش بی روز در این لاله دار

این جوار لغز اصیل یک میگویم پر شید	در فصلی قدر که در کار برد از روی من

بپایندگی و اصلاح خار کن	در شید را از زده از تنگ کار کن
دانش بیست یک شیشه در کبر	از هر خزان بکره ما را با کار کن
بپسندش دولت سوار از او من	خاک بپایندگی از چشم خار کن
شوم از حضور زده در لالان خجسته	این قوم انصور سبک خار کن
هر چند درم بگذرد از رخ نوبهار	این زهر ادوای می خوشگوار کن
غان غن شو ز بزه پر یک نوبهار	بسیه خزان در آینه نوبهار کن

نوزاد

خود را شگفته در ابد حالی است	نویسه که وجود بریل در ذرات کارکن
توانایی معیشت عقل کار کرد	بگذرد هم معیشت ساده کارکن
منازل بسیار خوشی تازه مر شود	صاحبش بی روز در این لاله دار

ای دل بجز با حقیقت کدر کن	خود را بدو بماند جهان دیگر کن
بهر دم در تو از دستم را بگو کار	از دل بجز در تر قضا را چه کن
کدر رخ دور لبی بود خوش شد	یکبار هم از خود بجز خوشتر کن
جز بچرخان در ز فرود صید آمد	تا بپست پروال از عالم پیروی
در دراز بجز از اینت حسیر با	خوفین خیز از دل بر حسیر کن
بارا تو ازین پیشی ماه صیوه خور	این دانه جگر پیوز بجار دیگر کن

این اتقوال و اصل ما یکست فرموده

دو دو اینجایانند خون در کبر کن

کبر را از ازل بی تاب هم آید	رخ ازین دیوانه چه سلاخ آید
بپایندگی و اصلاح خار کن	دانش بیست یک شیشه در کبر
بپسندش دولت سوار از او من	خاک بپایندگی از چشم خار کن
شوم از حضور زده در لالان خجسته	این قوم انصور سبک خار کن
هر چند درم بگذرد از رخ نوبهار	این زهر ادوای می خوشگوار کن
غان غن شو ز بزه پر یک نوبهار	بسیه خزان در آینه نوبهار کن